

Thứ Ba, 21-5-2024. Năm B
Tuesday, May-21-2024. Year B

Tuần 7 Thường Niên

Mc 9, 30-37

Mark 9:30-37

Họ đang bàn luận với nhau..., ai là người lớn nhất (Mc 9,34)

Why were the apostles arguing about who was the greatest among them? After all, these twelve men had been chosen by Jesus to be his closest followers. Wasn't that a great honor in and of itself?

Yet the potential for argument and division seems to be woven into our fallen human nature. Not even the members of the early Christian communities were immune to it, as we see in today's first reading. When James asks where such conflicts come from, he answers his own question: "Is it not from your passions that make war within your members?" (4:1).

We often blame our emotions, or "passions," for things we say or do, things that we later regret. That's why we tend to view them through a moral lens. We consider some emotions "good" and others "bad"—and we often feel guilty when we experience the "bad" ones.

However, the Catechism teaches us that "in themselves passions are neither good nor evil" (1767). In fact, they are absolutely essential to who we are as human beings. Furthermore, "strong feelings are not decisive" in making us moral or holy people (1768). It's how we react to them—whether we use our reason and will to govern them—that matters.

When we experience strong emotions that have

Tại sao các tông đồ lại tranh cãi xem ai là người lớn nhất trong số họ? Suy cho cùng, mười hai người này đã được Chúa Giêsu chọn làm môn đệ thân cận nhất của Ngài. Đó chẳng phải là một vinh dự lớn lao sao?

Tuy nhiên, khả năng tranh luận và chia rẽ dường như đã ăn sâu vào bản chất sa ngã của con người chúng ta. Ngay cả những thành viên của các cộng đoàn Kitô hữu tiên khởi cũng không tránh khỏi nó, như chúng ta thấy trong bài đọc một hôm nay. Khi Giacôbê hỏi những xung đột như vậy đến từ đâu, ông trả lời câu hỏi của chính mình: "Không phải do đam mê của bạn mà gây ra chiến tranh giữa các thành viên của bạn sao?" (4,1).

Chúng ta thường đổ lỗi cho cảm xúc hay "niềm đam mê" của mình về những điều chúng ta nói hoặc làm, những điều mà sau này chúng ta hối hận. Đó là lý do tại sao chúng ta có xu hướng nhìn chúng qua lăng kính đạo đức. Chúng ta coi một số cảm xúc là "tốt" và những cảm xúc khác là "xấu" - và chúng ta thường cảm thấy tội lỗi khi trải qua những cảm xúc "xấu".

Tuy nhiên, Giáo lý dạy chúng ta rằng "bản thân đam mê không tốt cũng không xấu" (1767). Trên thực tế, chúng hoàn toàn cần thiết đối với con người chúng ta. Hơn nữa, "cảm giác mạnh mẽ không phải là yếu tố quyết định" trong việc khiến chúng ta trở thành những người đạo đức hay thánh thiện (1768). Quan trọng là cách chúng ta phản ứng với chúng – liệu chúng ta có sử dụng lý trí và ý chí của mình để điều khiển chúng hay không.

Khi chúng ta trải qua những cảm xúc mạnh mẽ

the potential to lead us into sin, we shouldn't be surprised or get down on ourselves. Instead, free of shame, we can acknowledge to the Lord how we are feeling and then ask for his help. In his humanity, Jesus knows exactly what we are going through. Not only is he our model for how to govern our emotions, but he gives us the grace to do it.

We don't know if tempers flared or unkind words were said as the disciples argued. But notice that Jesus didn't berate them for indulging in such pettiness; instead, he patiently taught them about what it means to be "first" and "last" (Mark 9:35). When we don't know how to handle our emotions, our first instinct should be to turn to Jesus. We can always count on him to help us. As he did with the apostles, he will patiently show us the way to true greatness.

"Jesus, be my lifeline whenever my emotions threaten to overwhelm me!"

có khả năng dẫn chúng ta vào tội lỗi, chúng ta không nên ngạc nhiên hay tự ti. Thay vào đó, không xấu hổ, chúng ta có thể thừa nhận với Chúa cảm giác của mình và sau đó cầu xin Ngài giúp đỡ. Trong nhân tính của mình, Chúa Giêsu biết chính xác những gì chúng ta đang trải qua. Ngài không chỉ là hình mẫu cho chúng ta về cách kiểm soát cảm xúc mà còn ban cho chúng ta ân sủng để làm điều đó.

Chúng ta không biết liệu các môn đệ có nói những lời không tử tế hay giận dữ khi tranh luận hay không. Nhưng hãy lưu ý rằng Chúa Giêsu không mắng mỏ họ vì đã buông thả trong sự nhỏ mọn như vậy; thay vào đó, Ngài kiên nhẫn dạy họ về ý nghĩa của việc trở thành "lớn nhất" và "nhỏ nhất" (Mc 9,35). Khi chúng ta không biết cách xử lý cảm xúc của mình, bản năng đầu tiên của chúng ta là quay về với Chúa Giêsu. Chúng ta luôn có thể trông cậy vào sự giúp đỡ của Ngài. Như Ngài đã làm với các tông đồ, Ngài sẽ kiên nhẫn chỉ cho chúng ta con đường dẫn đến sự cao cả thực sự.

Lạy Chúa Giêsu, xin hãy là nguồn sống của con bất cứ khi nào cảm xúc của con có nguy cơ lấn át con!

Nguồn: the word among us

Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.